

DIALOG DIREKT #61

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Jag har fått en ny uppgift. Inte därför att jag hade tid över, eller för att jag skulle vara speciellt lämpad för detta. Det var bara så att jag innerst inne kände att jag skulle säga ja när jag blev tillfrågad att vara med i styrelsen för Fondation in Schweiz, stiftelsen som ansvarar för Caux. Tidigare var Gunnar W med och när han kände att han skulle avgå frågade han mig om att överta hans plats. Då var min övertygelse att det inte var rätt.

Nu i våras avgick så Jens Wilhelmsen och även han frågade mig redan förra året om jag ville ta hans plats. Efter långt övervägande kom jag fram till att jag skulle säga ja. Mitt huvudsakliga skäl till att gå in i denna uppgift är att jag känner det vara viktigt att schweizerna känner ett stöd från andra länder i ansvaret för Caux. Caux har verkligen en stor uppgift i dagens konfliktfyllda värld.

Jag blev sålunda invald vid årsmötet i början på maj och är nu ende representant för de nordiska länderna. Jag känner stor ödmjukhet inför uppgiften och ber för att jag skall kunna bidra med något värdefullt till arbetet.

Följande brev från Jan Franzon berättar om en personlig kamp hos honom och innehåller några frågeställningar som var och en kan ta till sig.

Kan det vara möjligt ...?

Vår tid kräver nytänkande, flexibilitet, frihet från tidigare arbetsmönster. Gud kräver av oss ett öppet sinne, inga förutfattade meningar och lydnad. Själva har vi en djup längtan att få vara Guds redskap. Kampen som utkämpas i en människas inre, är den bara en personlig angelägenhet? Kan en människa kämpa en kamp som återspeglar den verklighet som pågår i en gruppgemenskap? Om detta är möjligt, vad blir då konsekvenserna?

Under en längre tid har min otillräcklighet att vara en konstruktiv familjemedlem underminerat vad jag vill göra utanför familjen. Missförstånd, olyckliga uttryck, brist på visad kärlek, krav, anklagelser etc har gjort mig uppgiven och gett mig känslan att jag inget har att dela med mig till andra. Genom vänners hjälp och Guds tilltal har jag slutligen accepterat att jag är förlåten och att det är Guds nåd som gäller. Gud har ingen nytta av självmedlidande, undervärdering, otro (att inte ta emot Guds nåd). Anklagaren (djävulen) har förlorat sitt grepp om mig. Jag är fri!

Bara några dagar efter jag upplevt den här befrielsen, kom en fråga helt oväntat till mig: Har jag delvis kämpat den här kampen för att den speglar livet i vår MRA gemenskap? Jag låter frågan gå vidare med några underfrågor

- Har den första kärleken svalnat bland oss?
- Känner vi uppriktigt behov av varandras stöd?
- Flödar uppriktigheten eller blir småsaker aldrig uppklarade?
- Känner jag mig som en fullvärdig lem i gemenskapen? Om inte, varför?

Jan

Månadens böneämne

- Guds beskydd och vägledning för våra barn och ungdomar under sommarlovet, speciellt de som står oss nära, men också övriga i vårt land.
- Sommarens konferenser i Caux, alla som arbetar med konferenserna, att de skall finna kraft och inspiration, och för dem som kommer som besökare att de skall finna nytt liv.

Uppbyggande läsning.

Den andliga människan i oss behöver näring för att må bra. Jag vill uppmana dig som läsare att skriva och säga vad du läser och som du får andlig näring av. Citera gärna korta stycken men kommentera gärna dessa och säg vad de betyder för just dig. På så sätt kan det bli till en hjälp för någon annan.

Ekonomi

För kommunikation gäller följande siffror för 1996:
Kostnad för kontorsmaterial och porto 6619 kr
Gåvor till MRA Informationen 3345 kr
Underskottet är: 3274 kr.
Frivilliga bidrag sätts in på postgiro 357030-6.

Nästa nummer

DD tar nu sommaruppehåll och återkommer i augusti. En god sommar önskar jag dig som läsare.

Antero

